

روحانی فیصلہ شروع ہوندا ہے

منی 21، 2011ء

فیصلے دے دن وچ رہنا ٹریکٹ سیریز #1

تاریخ 21 منی 2011 قیامت دے دن لئی سب نوں زیادہ مشہور تاریخ سی جہڑی دنیا نے کی دی تشریف بل بورڈاں تے کیتی گئی تے بس ان تے مشہور کیتی گئی۔ ایہ سنبھال کاران، بمیر استیکرزر، ٹی شرٹاں، ادب، رسالیں تے اخباراں تے ویکھا گئی۔ ساری دنیا دے میڈیا نے وی خوشیز دے انتباہ پیغام نوں ترمیث کیتا کہ اُو تاریخ قیامت دن! اُک طرح نال دنیا دہ بہتا حصہ رب دے آخری فیصلے دی اُس وچ اپنا اجتماعی ساہ روک رہیا سی۔

تے فیر وی، (بطابر) کچھ نہیں بیوا۔ چیزان سوچ دے مطابق نینیں بونیاں۔ منی 2011 دی تاریخ دے نال دنیا بھر ج کوئی زلزلہ تے خوفناک حالات نہیں اُنھے۔ اس دے بھائی اُو دن کسی وی وجہے دن دی طرح ایا تے چلا گیا۔ بایرون نظر ان الا کچھ وی نہیں بولتا دے کئی لوگاں سے، کافی راحت حاصل کیتی، اس سارے خیال دا مذاق اُذایا۔ ”ویکھا،“ اوبنائیں اُکھیا، ”ایہ سب مورکھیتا سی۔“ تے اوہ اکلے نہیں سن، گرجا گھر ان وچ موجود لوگ وی خوش سن: ”ایسی تہانوں دسیا سی کہ کوئی وی دن یا گھوڑی نہیں جان سکدا!“

تمام، جو دنیا تے گرجا گھر منظر رکن ج ناکام رہے اُو روحانی فیصلے نوں انجام دین لئی رب دا مزا ج سی۔ اک روحانی فیصلہ، کسی وی، روحانی چیز دی فیصلے، نہیں ویکھا جا سکدا۔ تعریف دے مطابق کوئی وی روحانی چیز انسانی اکھ نون نظر نہیں اندی۔ مثال دے طور تے، بانبل اعلان کر دی اے کہ خدا روح اے:

یوہنا 4: 24 آیت رب اک روح اے تے جہڑے اوبدی عبادت کر دے نوں اوبنائیں نوں اوبدی عبادت روح تے سجائی نال کرنی چاہیدی اے۔

بانبل سالوں دسی اے کہ رب اک روحانی سنتی اے، لیکن کوئونکہ دنیا اس نوں نہیں ویکھ سکدی، تے کوئونکہ دنیا اس نوں نہیں جھو سکدی، تے کوئونکہ اوه اپنی حواس نال اس دا پتھ نہیں لا سکدی، اس لئی دنیا دی استدال دے مطابق رب موجود نہیں اے۔ روحانی شیوان دنیا لئی محض موجود نہیں بن۔ لیکن یقیناً خدا موجود اے۔ اس حقیقت دے باوجود اکھ نال نہیں ویکھا جا سکدا، اوہ فیر وی بیوں حقیقی اے۔ خدا دے لوگ اس کل نو سمجھدے اے۔ اسی ایہ وی سمجھنے کہ اک بانبل اک روحانی کتاب اے ایہ رب دی کتاب اے، تے کوئونکہ اوه روح اے، اس لئی سانوں بالکل وی حیرانی نہیں بوندی کہ بانبل روحانی سجائی نال بھری بونی اے۔ رب دے لوگ ایمان دیاں نظران نال ایمان رکھدے نہیں جہڑا ایماندار لئی روحانی (غیر مرئی) شیوان نوں نظر اندی اے:

عیرانیوں 11 باب: 1 بن ایمان اوبنائی شیوان دا یقین اے جنہاں دی امید کیتی جاندی اے، تے اوبنائی شیوان دا ثبوت اے جنہاں دی نظر نہیں آندی۔

چونکہ دنیا دا بوتا حصہ رب دے وجود توں انکار کردا اے کوئونکہ اوه اوبنائی شیوان نہیں بوندی کہ رب دے پوشیدہ با روحانی فیصلے دا خیال اوبنائی لئی مضحکہ خیز اے نے فیر وی، بانبل دے ایماندار دے طور تے اسی واقعی ج دلجمی یا فکر مدنہ نہیں اک کہ دنیا کی مضحکہ خیز یا احمدانہ سمجھدی اے۔ سائٹی خوشخبری، دنیا نے اوبنائی مورکھیا: رب دے بچے نوں شک توں بابر ثابت کرنا کم دنیا روحانی شیوان دے بارے ج انتہائی انهی تے جبار اے۔ اسی روحانی عاملات و ج دنیا توں اپنی رہنمائی یا بادلت نہیں ایندے سالائے سے عقائد دے بارے ج دنیا دی رائے رب دے بچے لئی بالکل کوئی ابیت نہیں رکھدی۔ نہیں۔ رب دے بچے دے طور تے سالائے صرف اک ای فکر اے کہ بانبل کی کہندی اے۔

عن وچ پہلا فیصلہ: روحانی فیصلہ
او پیدا شدی کتاب ج اپنی کھوج شروع کر دے آ۔ اُدم نوں بنان دے تھوڑی دیر بعد رب نے باغ عدن ج پانے جان الی درختان چوں اک دے بارے ج اک بہوں سخت انتہاء دتا۔

پیدا شدی 2 باب، 17 آیت: تے رب رب نے بندے نوں حکم دتا، ”توں باغ دے بر درخت دا پہل کھا سکدا ایں، پر چنگے تے برس دے علم دے درخت دا پہل نہیں کھا سکدا، کوئونکہ جس دن توں اوبنائیں کھاویں گا توں ضرور مر جاویں گا۔

بہت سارے لوگ، ایتھوں نیکر کہ بہت سارے لوگ بانبل تون واقف نہیں، بلاشہ، نویں بنانے گے انسان نوں دتے گے اسی پہلے نے واحد قانون دے بارے ج سنتیا اے۔ خدا نے واضح طور تے انسان نوں اکیپا کہ اوہ اوس اک خاص درخت دا پہل نہ کھائے۔ تے رب نے انسان نوں اپہ وی دسیا کہ جس دن اوہ اوس درخت دا پہل کھائے گا اوہ ضرور مر جانے کا۔ اپہ بیس دسہا، دوٹوک بیان سی۔ یقیناً جے ٹھی یا میں اوس ویلے موجود بوندے نے اپہ بیان لوگوں اندی نہیں بوندے، تے اسی بالکل سمجھے لیندے۔ اوس رُکھ دا پہل کھائے توں مر جاؤ نے یقیناً اسی سارے جانے کا کہ بیوی۔ دنیا دی افسوسناک تاریخ اس حقیقت دی گواہی دیندی اے کہ اُم تے حوانے خدا دی نافرمانی کیتی اوبنائی چیزیں اسی اوس درخت دا پہل کھا دیا پہل رب نے اوبنائی نوں نہ کھان لئی اکھیا سی۔

پیدا نش 3-6 پر باغ دے وچکار لگے زکھ دے پھل دے بارے ج، خدا نے آکھیا اے، تُسی اپدے پھل نوں نہ کھاؤ تے نہ ای اپنون چھوو، کدھرے تُسی نہ مر جاؤ۔ تے سب نے عورت نوں آکھیا، ”تُسی ضرور نین مرو گے، کیونک رب جاندا اے کہ جس دن تُسی اپدھا پھل کھاوا گے، فیر تہائیں اکھیاں کھل جان گیاں، تے تُسی چنگے تے مڑکے نوں جاتن الی دیوتا وانگوں بو جاؤ گے۔“ جدون عورت نے ویکھیا بنی اپہ رکھا کھان لنی چنگا اے تے اکھیا نوں جنگا لگدا اے تے سیان دین لنی چابن الا رُکھا اے تے اوبنے اوبدے پھل وچوں کجھ کٹھ کے کھادا تے اپنے خاوند نوں وی دے دتا تے اوبنے کھادا۔

آدم تے حوانے رب دے دتے کے واحد قانون دی خلاف ورزی کیتی۔ اوبنال نے حرام درخت دا پھل کھادا تے فیر وی اوہ اوس دن نئیں مرے جے تُسی پیدا نش باب 3 وج پایا جان لا پورا تاریخی بیان پڑھدے او، تے تُسی آدم نوں ویکھو گے، تے نہ اوبدی وو بشی خوا نوں، اوہ درخت دا پھل کھان دے بعد تُنگے بونے تے مردے بونے۔ حقیقت، ج، باپل ج خوا نو منم دین دا ذکر کیتا گیا اے، اس دے اک بچے نو قتل کھانا گیا (پایل) تو فیر بور جیجاں نو منم دتا۔ ایہ سب حرام درخت دا پھل کھان دے بعد، باپل وج آدم دے سینکڑیاں سالان تک جیون دا وی ذکر کیتا گیا اے، آدم 930 سال دی عمر تک نئیں مریا۔

پیدا نش 5: باب 4-3 تے آدم اک سو تیہہ سال جیوندا سی تے اوبدھا اک پتر بویا ... تے اوبنے اوبدھا نان سیت رکھیا: سیت نوں جنم دین دے بعد آدم دے دن اٹھ سو سال رہے تے اوہ مر گیا۔

پر ایہ کوئی ممکن اے کہ آدم اوس رُکھ دا پھل کھان مگر دوں سینکڑیاں وریاں تیکر جیوندا ریبا بولوے؟ کیہ اپه ممکن اے کہ رب کسے طرحان غلط بولوے؟ اسی ایہ سوچن دی بمت نئیں کر سکدے کے اوپنے (رب) جھوٹ بولیا۔ نئیں، اپنالاں چوں کوئی وی چیز کوئی آپنی نئیں اے: رب کدی وی غلط نئیں بوندا تے اوبدے لئی جھوٹ بولنا ناممکن اے۔ فیر اسی اپدھی وضاحت کوئی کر سکتے ان؟ جواب اودون ملدا چے جدون اسی باپل نوں روحا نی سمجھو دے نقطہ نظر نال ویکھئے آن۔ یعنی، سانوں ایں امکان تے غور کرنا چاپدا اے کہ رب نے اوسے دن بنی نواع انسان نوں موت دتی جدون اوبنے آکھیا سی کہ اوہ کھرے گا؛ لیکن ایہ کہ اوس دن مرن لا بدھ جسمانی نئیں سی بلکہ اک روحا نی موت سی:

افسیوں 2: 1 تے اوبنے تہائون جیوندا کیتا، جہڑے تہائے قصوراں تے گنابوں ج مردے سی؛

کلیسوں 2 باب 13: ایتم تے تُسی اپنے گنابوں تے اپنے جسم دے ختنہ نہ بون دی وجہ تون مردہ بو گئے سی، تے اوبنے تہائے سارے قصوراں نوں معاف کر کے اوبدھ نال زندہ کیتا۔

اپنالاں اپنالاں سانوں پتھ لگدا اے کہ انسان اپنے گنابوں وچ مریا۔ باپل انکشاف کردی اے کہ بنی نواع انسان اوبدھ روح دے وجود وچ مر گیا۔ گناہ وچ تُنگن تون پہلاں انسان جسم تے روح دوناں وچ زندہ سی۔ اوہ خدا دے نال سانچھ رکھدا سی۔ خدا بنی نواع انسان دے وچکار اک ماپشت دا راشتہ موجود سی۔ پر اک واری جوں انسان نے گناہ کیتا تے رب تے انسان دے وچکار اوہ روحا نی تعلق تُتھ گیا؛ اوہ اوسے دن اپنی روح وچ مر گیا۔ ایپو وچ اے کہ جوں رب نے نجات دے دن دے دوران لوکان نو چاپا تے ایہ ضروری سی کہ اوہ اپنی روح وچ دوبارہ بیدا ہون۔ نجات گھبکار دی مردہ روح دی دوبارہ نسل سی۔ ساختے مطالعہ لئی دنکھا اپه اے، کہ خدا نے صرف ایہ اکھیا: ”جس دن شُنی اپدھا پھل کھاوے گے تے شُنی مر جاؤ گے۔“ رب نے اپه لک ایس گل دی وضاحت کیتے بغیر کہی سی کہ بندھ کس قسم دی موت نال مرے گا۔ اس نے پیلسے نوں ظبار نئیں کیتا کہ اس دا مطلب روح وچ موت اے نہ کہ جسم وچ موت۔

ٹھیک اے، ”کچھ لوکی کہہ سکدے نین،“ اسی ایس خیال دی اجازت دیوان گے کہ خدا نے آدم تے حواتے روحا نی فیصلہ کیتا؛ لیکن ایس دا ایہ مطلب نئیں کہ 21 مئی 2011 روحا نی فیصلہ سی۔“ باب ایہ سچ اے، لیکن اس ویلے اسی ایہ ثابت کرن دی کوشش نئیں کر رئے کہ 21 مئی 2011، قیامت دے دن دا اغماز سی۔

ایس ویلے ساختے سامنے سوال اپه اے: کی اپه ممکن اے کہ خدا دے قیامت دا یوم روحا نی انداز وچ پورا کر سکے؟ اک واری جدون اسی ایس سوال دا جواب قائم کر لینے آئے، فیر اسی باپل دے بقا لیا شو تان تے تیادل خیال کرن لئی اکے ودھ سکتے آن جہڑا 21 مئی نوں قیامت دے دن دے طور تے اشارہ کردا ریندا اے۔ تاہم، بُن لئی، چلو باپل ول فیر ویکھئے آن تے ویکھئے آن کی اسی روحا نی فیصلہ حوالے نال کچھ بور دریافت کر سکتے آن۔

اک کپ دی تصویر

باپل اکثر اک پیلسے دی تصویر ورت کے رب دے کپ دا حوالہ دیندی اے۔

نیور 11 باب 6: اوہ بارشیدکاراں تے جال ورگائے گا۔ اک تے گندھک، تے اک خوفناک طوفان: ایہ اوبنال دے پیلسے دا حصہ بولوے گا۔

ویکھو کہ اک تے گندھک دے نال خدا بدرکاراں تے ”پہنڈے“ ورھاون دا ارادہ رکھدا اے۔ شايد تُسی لفظی اک تے گندھک دا تصور کر سکدے اوہ جہڑا قیامت دے خوفناک دن غیر نجات یافتہ بنی نواع انسان تے ٹنگا اے، لیکن پہنڈے؟ ایہ جال اے۔ کیہ کوئی واقعی یقین رکھدا اے کہ پہنڈے یا پنچرے اسمن توں ساری دھرتی تے ٹنگ آئے نین؟ بے شک نئیں! رب نے اپه لطف ”پہنڈے“ شامل کیتا تاکہ سانوں ایہ سمجھن وچ مدد مل سکتے کہ دنیا دے سارے غیر نجات یافتہ لوکان نوں دتا گیا غصب دا پیالہ اک روحا نی پیالہ بوے گافصلہ۔ ایہ لفظی نین، بلکہ روحا نی۔ ایس لئی باپل اپه وی کہنڈی اے کہ ساری دنیا آخر دے ویلے جال وچ پھس جاوے گی:

لوقا 21 باب 34: نوں 35 تے اپنے آپ توں وی دھیان رکھو کہ ہتھا دل نئشے، شراب تے ایس حیاتی دیاں فکران نال دب نہ جائے تے

اوہ دن تہائے تے اچانک نہ آجائے۔ کیونکہ اوہ سارے دھرتی دے ربین الی سارے لوکاں تے اک جال دی طرح آئے گا۔

مئی 21، 2011 جوں ٹنبا خوش بونی تے (اوبنال دے نال کلیسا) نے چیخ کے اکھیا، ”کچھ نئیں بولیا۔“ اوے ویلے رب نے زمین دے سارے غیر نجات یافتہ لوکاں نوں (گرجا گھر ان دے اندر تے باپل) پھس دتا تے اوبنال نوں پین لئی اپنے غصب دا پیالہ دینا شروع کر دتا

دوا روحانی فیصلہ: مسیح رب دے غصب دے بیالے چوں پیندا اے

بانیل سانوں اپه وی سدھی اے کہ پیسوع مسیح نے اپنے لوکاں دے گنابوں نوں اپنے سارے لے لیا، تے خدا نے مسیح تے اپنا غصب ڈھالا: اوبنال دی تھاں تے اوبنون سزا دتی۔ رب پیسوع اپنے شاندار کفارے دے کم دا مظاہرہ تے وکھان لئی انسانی نسل وچ داخل بولیا۔ گھمنی دے باع وچ بوندیاں بولیاں اوبنے اپہ مظاہرہ کردے بونے خدا دے غصب دا تجربہ کرنا شروع کیتا:

متی 26 باب 42: اوه ٹھوڑا اکے گیا تے منه تے ڈکے دعا منگی، اے میرے پیو، چے بو سکتے ایہ پیالہ میرے کولوں دور بو جانے، پر میری مرضی دے مطابق نئیں، بلکہ تیری مرضی دے مطابق۔ 42 اوه فیر جوچی واری دور گیا تے دعا منگی، اے میرے پیو، چے اپہ پیالہ میرے کولوں دور نئیں بولیاں سکدیں، بلکہ اک روحانی سی۔ پیسوع نے روحانی دلائرے وچ سزا دامن کرن دی وجہ نوں بہت تکلفان برداشت کیتا۔

پیسوع نے خدا دے غصب دے بیالے چوں پینا؟ پر اپنون تھاں کرن لئی اسمن نوں اک دے جھوکے اترے سِن؟ نئیں۔ انج دی کوئی شے نئیں سی۔ اصل وچ، گھمنی دے باع وچ کوئی ٹبڑی مصروف اک غمگین تے غمگین پیسوع نوں ویکھا بولوے گا، بور کچھ نئیں۔ رب دے غصب دے بالکل وی کوئی ٹبڑی اشارے نئیں سن۔ دوجے لفظان، چ، گھمنی دے باع وچ مسیح دا خدا دے غصب دا پیالہ سچانی فیصلہ نئیں سی، بلکہ اک روحانی سی۔ پیسوع نے روحانی دلائرے وچ سزا دامن کرن دی وجہ نوں بہت تکلفان برداشت کیتا۔

ایس دا مطلب اے فیر، کہ بن دو ایم باپل دے فیصلے فطرت وچ مکمل طور تے روحا نی سن: باع عن دوچارے فیصلہ، تے گھمنی دے باع وچ مسیح تے رب دا فیصلہ۔ اپہ دو فیصلے اپہ وچ قیامت دے دن دے خیال دی تائید کرن لئی کافی ٹھوٹ پیش کر دے نیں جو اک روحا نی انداز وچ بوندا اے؛ گھٹ توں گھٹ بوندا اے۔ باپل اپنال دا جو جود رب دے مختص بچے نوں ایمانداری نال ایں گل دی اک حقیقی امکان دے طور تے تحقیق کرن لئی متحرک کرنا چاپدا اے۔ باپل اوبنال لوکاں ول اشارہ کرنا چاپدا اے۔ جسچانی دی تلاش کر دے نیں جھڑے اوه رب دے کلام توں آن الیاں گلان سندے نیں، پیرین دے طور تے:

اعمال 17: 10-11 تے بھائیں نے فوری طور تے رات نوں پولوس تے سیلان نوں بیریا گھل دتا: ... اوہ تھلسنیکی دے لوکاں نالوں زیادہ نیک سن، کیونکہ اوبنال نے پوری دل نال کلام نوں قبول کیتا تے روزانہ کلام پاک نوں کوچوچا کہ کہ اوہ گلدن سچیان نیں؟ خدا دے لوک صرف باپل توں معلومات نو اپنے بتوں میسر تر کرن ایلی لبر دے نال نظر انداز نئیں کر دے؛ بلکہ اوہ غور نال سُندے نیں تے فیر اوہ گلان چیک کر دے نیں جبڑیاں اوہ باپل وچ سُرے نیں تاکہ اپہ ویکھیا جا سکے کہ کی اوہ سچ نین یا نئیں۔

بانل اک بور وڈا روحا نی فیصلہ درج کر دی

پر رب دے اوہ دو فیصلے سارے نئیں نین، ساختے لئی غور کرن لئی اک بور فیصلہ وی اے: نوے عبد نامے دے گرجا گھر ان تے رب دا فیصلہ:

پڑس 17: 4: کیونکہ اوہ ویلے آکیا جے جدون فیصلہ رب دے گھر توں شروع بونا چاپدا اے، تے جے اپہ پہلے ساختے کولوں شروع بولے کا، تے رب دی خوشخبری دی اطاعت نہ کرن الیاں دا کہ خاتمه بولوے گا؟

رب نے سانوں اپنے کلام وچ بہت ساری معلومات فرامیں جبڑیاں نین جبڑیاں دی گرجا گھر ان دے گھر تے روزانہ کلام پاک نوں دی تصویر وی ورتدنا اے:

یرمیا 25 باب 18: کیونکہ رب انج کھندا اے... میرے بتھوں ایس غصب دا شراب دا پیالہ لے لو تے اوبنال ساریان قومان نوں پین دیو جنہاں کول میں بتھوں گھلدا وان۔ تے اوہ پین گئے تے بل جان گئے تے باکل بو جان گئے، ایس توار دی وجہ نوں جبڑی میں اوبنال وچ گھلنا گا۔ فیر میں رب دے بتھوں پیالہ لیا تے اوبنال ساریان قومان نوں پین لئی آکھیا جنہاں کول رب نے مینوں گھلیا میں؛ یعنی بروشلم تے پہوچا دے شہر...۔

خدا پیالے بروشلم نوں دیندا اے (گرجا گھر دی تصویر) تے فیر باقی قومان نوں (دنیا دا حوالہ دیندے بونے)۔

پرمیا 29: کیونکہ ویکھو، میں اوہ شہر تے براوی لیاں لگ پیا وان جہنوں میرے نال پاکاریا جاندا اے، تے کی تھائون بالکل بے سزا چاپدا اے؟ تُسی سزا توں محروم نئیں ربو گئے، کیونکہ میں زمین دے سارے وسٹیکل تے توار بالکل گا۔

رب دی نیکی تے فضل نال، اس نے سانوں دسیا اے کلیسا دا زمانہ ختم بو گیا اے۔ سال 1988 وچ گرجا گھر ان تے فیصلہ شروع بولیا۔ رب دی روح اوس ویلے نوین عبد نامے دیاں کلیساوں دے وچکاروں نکلی، تے فوری طور تے خوشخبری دی روشنی دنیا دے سارے گرجا گھر جاری رہنے نے۔